

[Kent Kirk]

meget ofte ikke ville kunne slå til på de rigtige tidspunkter i EFs Ministerråd.

Jeg skal derfor som sagt afvise forslaget, og da jeg kan konstatere, at socialdemokratiet også afviser det, kan vi jo med sindsro se på den videre behandling.

Bjørn Elmquist (V):

Dette forslag kalder heller ikke på mange bemærkninger fra mit partis side. Jeg kan i meget, meget vidt omfang, ja, i fuldt omfang erklære mig enig med de to foregående talere.

Jeg vil dog nævne én ting ud over det, at vi ville få en mindre smidig forhandlingsgang og en mindre smidig beslutningsdygtighed.

En diskussion i folketingssalen midt i en forhandlingsfase kan selvfølgelig have et godt formål med henblik på at informere offentligheden, men i enhver detalje at fastlægge et forhandlingsmandat i forbindelse med internationale forhandlinger synes vi ikke er indbegrebet af klogskab, hvis det foregår i fuld offentlighed. Det er ikke, fordi vi skal dølge noget for vore vælgere, men der sidder nogle andre med omkring forhandlingsbordet, som nok ville være at finde på pladserne deroppe for at lytte på. Det ville måske ikke i enhver henseende være det bedste, vi kunne gøre for at fremme danske interesser.

Der er en særlig passus i bemærkningerne til forslaget, som jeg godt vil knytte en enkelt kommentar til. Der står:

»Dermed sikres fuld offentlighed og skriftlig behandling af sagen, og det sikres, at offentligheden mellem første og anden behandling af beslutningsforslaget kan få adgang til at påvirke folketingets behandling af forslaget ...«.

Jeg mener ikke, at de dele af offentligheden, som måtte ønske at komme til at påvirke vores behandling, er afskåret derfra. Enhver kan jo søge om at få foretræde for markedsudvalget, og jeg har ikke været ude for endnu, at nogen, der har søgt i tilstrækkelig god tid til, at vi kunne få det passet ind i vores forhandlinger, har fået afslag.

Jeg kan derfor i et og alt afvise det forslag, der foreligger her fra VS. Det er ikke, fordi vi vil dølge noget som helst for offent-

ligheden, men vi mener, det vil være en forkert fremgangsmåde.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Når jeg tager ordet nu, er det for lige at får afklaret dette spørgsmål om deputationer, fordi det var jo således i forbindelse med markedsudvalgsmødet den 30. november, altså mødet forud for det sidste topmøde, at der faktisk forelå en anmodning om foretræde fra en deputation, som flertallet i markedsudvalget først imødekom, efter at man havde behandlet sagen.

Nu ved jeg godt, at hr. Bjørn Elmquist vil forsøge at påberåbe sig, at den pågældende deputation havde fremsendt brevet på et for sent tidspunkt, men man havde fremsendt brevet umiddelbart efter, at de oplysninger, som gav anledning til deputationen, forelå i offentligheden. Det brugte man imidlertid som argument for at hindre den pågældende deputation i at møde op, så når vi kommer til de faktiske omstændigheder omkring deputationers muligheder, må vi konstatere, at de i hvert fald sidste år var overordentlig slette.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

En lille korrektion. Jeg vil ikke *forsøge* at påberåbe mig det, men jeg vil gøre det, og jeg sagde udtrykkelig i mine bemærkninger heroppefra: alle, der gør det i tilstrækkelig god tid og på et rimeligt grundlag.

Jeg tror ikke, at nogen af dem, der interesserer sig for markedspolitik i Danmark, er uvidende om, at markedsudvalget som hovedregel mødes hver fredag kl. 12.00, og hvis man følger med i den europæiske tidstabel og ser, hvornår der er møder, og hvornår der er en udvikling i gang, er det muligt i tilstrækkelig god tid at time det sådan, at man kan komme i deputation i markedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg noterede mig, at hr. Bjørn Elmquist ikke var i stand til at benægte, for det første at deputationen reagerede lynhurtigt på baggrund af de oplysninger, der fremkom, da de fremkom, og hr. Bjørn Elmquist kan vel ikke